

188. Bijbelstudie over HET MESSIAANSE TIJDPERK Y'MOT HAMASHIACH ימות המשיח

Deel 4: De nieuwe tempel

Het Messiaanse tijdperk, ook wel het Duizendjarig Vrederijk genoemd, wordt door een aantal opeenvolgende gebeurtenissen gekenmerkt: de komst van de Messias, de opstanding van de doden, de inzameling van de ballingen uit de hele wereld en hun terugkeer naar het land Israël, de laatste grote oorlog en de bevrijding van Jeruzalem, de vernietiging van de vijanden en het ketenen van de satan, het koningschap van de Mashiach en de rechtspraak over de volken, het einde van kwaad en zonde, wereldomvattende vrede en harmonie, het einde van ziekte en dood, herstel van het land en van de heilige stad, wereldwijde kennis van G'd, het herstel van G'ds tempel, mondiale aanbidding van G'd met Jeruzalem als centrum, en na die 1000 jaar de loslating en ultieme vernietiging van de satan, de opstanding van de ongelovigen en onrechtvaardigen, het laatste oordeel, de vernietiging van de dood, en uiteindelijk de nieuwe hemel en de nieuwe aarde.

Voor al deze elementen van het Messiaanse tijdperk bidden de Joden drie keer per dag in het *שמונה-עשרה* Sh'mone-Esre [achttiengebied], dat ook *עמידה* Amida genoemd wordt omdat het staande gezegd wordt. Alle desbetreffende onderdelen van dit gebed zullen wij in deze studiereeks nader bestuderen. Vandaag zullen we ons grotendeels bezig houden met het bekende tempelvisioen van de profeet Ezechiël.

Herstel van G'ds tempel

Met de 17^e b'racha van het Sh'mone-Esre [achttiengebied] wordt er drie keer per dag gebeden voor het herstel van de tempeldienst en de terugkeer van G'ds aanwezigheid naar Tziyon [Sion]. In de orthodoxe Sidur staat deze b'racha als volgt: *"Aanvaard welwillend, Eeuwige, onze G'd, Uw volk Yisra'el en hun gebed; herstel de dienst weer binnen Uw tempel met de in vuur opgaande offers van Yisra'el; wil hun gebed met liefde aanvaarden en moge steeds de dienst van Uw volk Yisra'el een genoegdoening voor U zijn. En mogen onze ogen het aanschouwen dat U in ontferming naar Tziyon terugkeert. Geprezen, U, Eeuwige die Zijn g'ddelijke Aanwezigheid weer naar Tziyon terugbrengt!"* In de liberale Sidur daarentegen worden de brandoffers in de 17^e b'racha niet letterlijk genoemd: *"Eeuwige, onze G'd, wees Uw volk Yisra'el gunstig gezind en aanvaard zijn gebeden in liefde. Moge de dienst van Uw volk Yisra'el altijd in overeenstemming zijn met Uw wil. Wees aanwezig in Tziyon en Uw dienaren zullen U dienen in Yerushalayim. Mogen onze ogen zien dat U in barmhartigheid terugkeert naar Tziyon. Geprezen bent U, Eeuwige, die Zijn Aanwezigheid en Zijn volk in Tziyon laat terugkeren!"*

Dit gebed zal in het Messiaanse Vrederijk verhoord worden, want de Vredevorst zal de tempel in Jeruzalem herbouwen en de tempeldienst herstellen: *"Daarom, zegt de Eeuwige, keer Ik vol erbarmen terug naar Jeruzalem. Mijn huis zal er worden herbouwd, spreekt Adonai Tz'vaot [de Heer van de hemelse machten], en met het meetlint in de hand zal een begin worden gemaakt met de wederopbouw van de stad."* (זכריה Zechar'ya [Zacharia] 1:16, NBV). *"De nieuwe tempel zal de oude in pracht en praal overtreffen. En hier, op deze plaats, zal Ik vrede schenken. Dat beloof Ik, de almachtige Heer!"* (חגי Chagai [Haggai] 2:10, Groot Nieuws Bijbel). Het Boek: *"De heerlijkheid van deze tempel zal in de toekomst veel groter zijn dan die van de vorige tempel! En op deze plaats zal Ik vrede geven, stelt Adonai Tz'vaot [de Here van de hemelse legers]."* In tegenstelling tot de eerdere tempels zullen in Zijn nieuwe tempel ook de gelovigen uit de volken welkom zijn: *"Ja, allen die zich bij het volk van G'd voegen hoewel zij behoren tot een ander volk, Hem dienen en Zijn naam liefhebben, Zijn dienaars zijn en de Shabat niet ontheiligen en die Zijn verbond en beloften hebben aanvaard, zal Ik ook naar Mijn*

heilige berg van Jeruzalem brengen. Ik zal hen vol vreugde maken in Mijn huis van gebed. Ik zal hun offers en geschenken aannemen, want Mijn tempel zal Huis van gebed voor iedereen worden genoemd! Want de Eeuwige G'd, die de uitgestotenen van Israël terugbrengt, zegt: Naast Mijn volk Israël zal Ik daar ook anderen brengen!" (ישעייהו Yeshayahu [Jesaja] 56:6-8, Het Boek).

De rechtvaardige Spruit zal de tempel herbouwen

Volgens זכריה Zechar'ya [Zacharia] 6:12-13 en 15 zal het de Mashiach zelf zijn, die de ultieme tempel zal bouwen. Daar lezen wij namelijk: "Zo zegt de Eeuwige Tz'vaot: zie, een man, wiens naam is Spruit. Deze zal uit Zijn plaats uitspruiten en Hij zal de tempel van de Eeuwige bouwen. Ja, Hij zal de Tempel van de Eeuwige bouwen en Hij zal met majesteit bekleed zijn en als heerser zitten op Zijn troon; en Hij zal priester zijn op Zijn troon ... Die verre zijn, zullen aan de tempel van de Eeuwige komen bouwen en gij zult weten, dat Adonai Tz'vaot [de Here der heerscharen] mij tot u gezonden heeft. Dit zal geschieden, indien gij aandachtig luistert naar de stem van de Eeuwige, uw G'd."

Wie is deze Spruit? Kennen wij een priesterkoning in de Bijbel, die 'Spruit' genoemd wordt? Ja, in ירמיהו Yir'm'yahu [Jeremia] 23:5-6 komen wij deze Spruit inderdaad tegen: "Zie, de dagen komen, luidt het woord van de Eeuwige, dat Ik aan David een rechtvaardige Spruit zal verwekken; die zal als koning regeren en verstandig handelen, die zal recht en gerechtigheid doen in het land! In Zijn dagen zal Juda behouden worden en Israël veilig wonen; en dit is Zijn naam, waarmede men Hem zal noemen: de Eeuwige onze gerechtigheid." Tien hoofdstukken verder wordt deze profetie herhaald: "Zie, de dagen komen, luidt het woord van de Eeuwige, dat Ik het goede woord in vervulling zal doen gaan, dat Ik over het huis van Israël en het huis van Juda gesproken heb. In die dagen en te dien tijde zal Ik aan David een Spruit der gerechtigheid doen ontspruiten, die naar recht en gerechtigheid in het land zal handelen. In die dagen zal Juda verlost worden en Jeruzalem veilig wonen, en zo zal men het noemen: De Eeuwige onze gerechtigheid!" (ירמיהו Yir'm'yahu [Jeremia] 33:14-16, NBG).

De rechtvaardige Spruit, die de tempel zal bouwen en als priesterkoning zal regeren, is Yeshua, de Zoon van David! Het is dus duidelijk, dat de ultieme tempel door niemand anders dan door de Mashiach zelf gebouwd zal worden!

De heerlijkheid van de Eeuwige keert terug in de tempel

Drie keer per dag wordt de 17^e b'racha [zegenspreuk] gezegd: "Baruch Ata Adonai, haMach'zir sh'chinato l'Tziyon! - Gezegend zijt Gij, Eeuwige, die Zijn heerlijkheid weer naar Tziyon terug brengt!" Deze zegenspreuk is een vooruitblik op de Messiaanse Tijd, waarin de heerlijkheid van de Eeuwige, de כבוד kavod, door vrome Joden in dit verband שכינה sh'china genoemd, die de eerdere tempels verliet, daadwerkelijk weer terug zal keren.

De profeet Ezechiël beschrijft, hoe de heerlijkheid van de Eeuwige via de oostelijke poort naar de nieuw gebouwde tempel terugkeert: "Toen leidde hij mij naar de poort; het was de poort die gericht was naar het oosten. En zie, de heerlijkheid van de G'd van Israël kwam uit oostelijke richting, er was een geluid als het gedruis van vele wateren en de aarde straalde vanwege Zijn heerlijkheid. Het gezicht dat ik zag, was als het gezicht dat ik gezien had, toen Hij kwam om de stad te vernielen, en het waren gezichten als het gezicht dat ik gezien had bij de rivier de Kebar. Ik viel op mijn aangezicht. En de heerlijkheid van de Eeuwige ging het huis binnen door de poort die naar het oosten gericht was, en de Geest nam mij op en bracht mij naar de binnenste voorhof, en zie, de heerlijkheid van de Eeuwige vulde het huis. Toen hoorde ik Hem uit de tempel tot mij spreken, terwijl de man naast mij stond, en Hij zeide tot mij: Mensenkind, dit is de plaats van Mijn troon en de plaats Mijner voetzolen, waar Ik wonen zal onder de Israëlieten tot in eeuwigheid; het huis Israëls zal Mijn heilige naam niet meer verontreinigen, zij noch hun koningen, met hun ontucht en met de lijken van hun koningen na hun dood. Doordat zij hun drempel naast Mijn drempel gezet hadden en hun deurpost naast Mijn deurpost, zodat alleen de muur tussen Mij en hen was, verontreinigden zij Mijn heilige naam met de gruwelen die zij bedreven, en daarom verteerde Ik hen in Mijn toorn. Nu zullen zij

hun ontucht en de lijken van hun koningen ver van Mij houden, zodat Ik onder hen wonen kan tot in eeuwigheid!” (יחזקאל Yechez'q'el [Ezechiël] 43:1-9, NBG).

Door de oostelijke poort ging de luisterrijke verschijning van de Eeuwige in al Zijn majesteit de tempel binnen en Zijn heerlijkheid vulde de hele tempel. De profeet werd naar de binnenste voorhof gebracht, waar hij de stem van de Eeuwige hoorde, die tot hem zei, dat deze tempel de plek is waar Zijn troon staat en waar Hij tot in eeuwigheid in het midden van Zijn volk Israël zal blijven wonen. De Eeuwige herinnerde de profeet aan de vroegere zonden van de Israëlieten en hun koningen, die hun paleizen en graftombes vlak naast Zijn tempel lieten bouwen en Zijn heilige naam ontwijdden door hun schandelijk gedrag. Hij bekrachtigde echter, dat zij Hem in het Vrederijk niet meer ontrouw zullen zijn en deze wandaden nooit meer zullen bedrijven zodat Hij voorgoed bij hen kan wonen.

De Eeuwige zal voor altijd te midden van Zijn volk wonen

“Ik zal met hen een verbond des vredes sluiten, een eeuwig verbond met hen zal het zijn; Ik zal hun een plaats geven, hen vermeerderen en Mijn heiligdom voor eeuwig te midden van hen stellen! Mijn woning zal bij hen zijn; Ik zal hun tot een G'd zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn! En de volken zullen weten, dat Ik, de Eeuwige, het ben die Israël heilig, doordat Mijn heiligdom voor eeuwig te midden van hen staat!” (יחזקאל Yechez'q'el [Ezechiël] 37:26-28, NBG). Nieuwe Bijbelvertaling: *“Ik sluit met hen een vredesverbond, een verbond dat eeuwig zal duren. Ik zal hun een vaste woonplaats geven en hen talrijk maken; Mijn heiligdom zal voor altijd in hun midden staan! Bij hen zal Ik wonen; Ik zal hun G'd zijn en zij zullen Mijn volk zijn!”* Groot Nieuws Bijbel: *“Ik zal een verbond met hen sluiten dat hun een duurzame vrede verzekert. Ik maak hen weer talrijk. Mijn tempel plaats Ik in hun midden, voor altijd! Daar zal Ik bij hen wonen. Ik zal hun G'd zijn en zij Mijn volk! En de volken zullen beseffen dat Ik, de Eeuwige, Israël heilig doordat Mijn heiligdom voor altijd in hun midden is!”* Het Boek: *“Ik zal een vredesverbond met hen sluiten, een eeuwigdurend verdrag. Ik zal hen zegenen en vermenigvuldigen en Mijn tempel zal Ik voor altijd in hun midden plaatsen! Ik zal te midden van hen gaan wonen. Ja, Ik zal hun G'd zijn en zij zullen Mijn volk zijn! Wanneer Mijn heiligdom voor eeuwig in hun midden blijft, zullen de volken weten dat Ik, de Eeuwige, Israël heb afgezonderd om Mijn volk te zijn!”*

De Eeuwige verklaart in dit eeuwigdurend verbond niet alleen plechtig, dat Hij de Israëlieten een duurzame vrede in hun eigen land garandeert, dat Hij hen zal zegenen en talrijk zal maken, maar ook, dat Hij voor eeuwig in hun midden zal wonen: *“Mensenkind, dit is de plaats van Mijn troon, de plaats waar Ik Mijn voeten zet. Hier zal Ik voorgoed blijven wonen te midden van de Israëlieten!”* (יחזקאל Yechez'q'el [Ezechiël] 43:7, NBV).

De Eeuwige zal in het Messiaanse Vrederijk daadwerkelijk in de tempel te Jeruzalem onder Zijn volk wonen, hetgeen de intieme relatie aantoont, die er tussen Hem en Zijn uitverkorenen zal zijn. Yochanan [Johannes] mocht in zijn visioen daarvan alvast een glimp opvangen: *“En ik hoorde een grote stem uit de hemel, zeggende: Zie, de tabernakel G'ds is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen Zijn volk zijn en G'd zelf zal bij hen en hun G'd zijn!”* (חזיון Chizayon [Openbaring] 21:3, Statenvertaling). Het Boek: *“Ik hoorde een luide stem uit de troon zeggen: G'ds huis staat nu bij de mensen. Hij zal bij hen wonen. Zij zullen Zijn volk zijn en Hij zal zelf bij hen zijn!”* - *“De Eeuwige heeft Jeruzalem gekozen als plaats waar Hij wil verblijven. Hij zei: Hier ga Ik rusten, voor altijd, hier wil ik blijven wonen!”* (תהלים Tehilim [Psalmen] 132:13-14, Groot Nieuws Bijbel).

De nieuwe tempel staat op de berg Tziyon

De Tempel, het huis van de Eeuwige, zal niet op de huidige tempelberg herbouwd worden, waar de eerdere tempel stond en die door 'de gruwel der verwoesting' ontheiligt zal zijn, maar op de berg Tziyon [Sion]: *“Dit zeg Ik, de Eeuwige: Ik keer terug naar de berg Tziyon, Ik zal weer wonen binnen de muren van Jeruzalem. Jeruzalem zal genoemd worden ‘Trouwe Stad’ en Mijn berg ‘Heilige Berg!’*” (זכריה Zechar'ya [Zacharia] 8:2-3, Groot Nieuws Bijbel). - *“Iedereen in Juda kent G'd! Heel Israël eert en verheerlijkt Hem! Zijn huis staat immers in Jeruzalem en Hij woont op de berg Tziyon!”* (תהלים Tehilim [Psalmen] 76:2-3, Het Boek). - *“Zie, ik en de*

kinderen die mij de Eeuwige gegeven heeft, zijn tot tekenen en tot zinnebeelden onder Israël vanwege Adonai Tz'vaot [de Here der heerscharen], die op de berg Tziyon woont.” (ישעייהו Yeshayahu [Jesaja] 8:18, NBG). - “Gedenk Uw gemeente, die Gij van ouds hebt verworven, die Gij verlost hebt als de stam van Uw erfdeel, de berg Tziyon, waarop Gij Uw woning hebt gevestigd.” (תהלים Tehilim [Psalmen] 74:2, NBG). - “Hij verkoos de stam van Juda, de berg Tziyon, die Hij liefheeft; Hij bouwde Zijn heiligdom als de hoogste bergen, als de aarde, die Hij voor altoos grondvestte.” (תהלים Tehilim [Psalmen] 78:68-69, NBG). Groot Nieuws Bijbel: “De stam van Juda koos Hij uit, en de berg Tziyon, Zijn lievelingsberg. Daar bouwde Hij Zijn heiligdom; hoog is het als de bergen, verankerd als de aarde.” - “Dan zal de Eeuwige over het gehele gebied van de berg Tziyon en over de samenkomsten die daar gehouden worden, des daags een wolk scheppen en des nachts een schijnsel van vlammend vuur, want over al wat heerlijk is zal een beschutting zijn.” (ישעייהו Yeshayahu [Jesaja] 4:5, NBG). - “Kom en zing de lof van de Eeuwige, iedereen die Hem dient, die ook 's nachts in Zijn huis is. Hef uw handen omhoog in gebed en zing de lof van de Eeuwige, in Zijn heiligdom, op de Tziyon! Daar zal Hij u zegenen, Hij, die hemel en aarde gemaakt heeft!” (תהלים Tehilim [Psalmen] 134:1-3, Groot Nieuws Bijbel). - “Psalmzingt de Eeuwige, die op Tziyon woont, verkondigt onder de volken Zijn daden!” (תהלים Tehilim [Psalmen] 9:12, NBG). - “Steeds opnieuw, o G'd, herinneren wij ons Uw goedheid en trouw wanneer wij in Uw tempel zijn. De eer die U toekomt, is net als Uw naam, o G'd, zo groot dat die reikt tot aan het einde der aarde. U bent de pleitbezorger van ons recht! De berg Tziyon is blij en de dochters van Juda juichen over Uw rechtvaardigheid!” (תהלים Tehilim [Psalmen] 48:10-12, Het Boek). - “Dan zal Adonai Tz'vaot [de Here van de hemelse legers] Zijn troon op de berg Tziyon zetten en glorieus regeren in Jeruzalem. Voor de ogen van alle oudsten van Zijn volk zal daar zo'n glorie heersen dat de heldere lichten van zon en maan er bij in het niet vallen!” (ישעייהו Yeshayahu [Jesaja] 24:23, Het Boek).

Doordat Zijn tempel op de berg Tziyon [Sion] voor eeuwig te midden van Zijn heilige stad en te midden van Zijn eigen uitverkoren volk zal staan en Hijzelf daarin zal wonen, zullen de volken beseffen en erkennen, dat Hij, de G'd van Israël, Zijn volk heiligt en dat Israël daadwerkelijk Zijn eigen uitverkoren volk is, Zijn eigen oogappel! De Israëlieten en de gelovigen uit de volken, die zich bij hen hebben aangesloten zijn een gezegend volk en zij mogen zich met hun hele hart verblijden, want ze hoeven nergens meer bang voor te zijn in het Duizendjarig Vrederijk! De vijanden zijn immers vernietigd en de verlossing is gekomen! De Eeuwige, hun G'd, woont in hun midden en zal hen nooit meer verlaten! Hij zal Zijn liefde voor eeuwig aan hen blijven tonen en opgetogen van blijdschap over hen zijn.

Het tempelvisioen van Ezechiël

In Ezechiël 43:1-9 hebben we een uitgebreide beschrijving van de intocht van G'ds heerlijkheid in de nieuwe tempel gelezen, die de profeet in een visioen te zien kreeg. Op grond daarvan zijn velen van mening, dat het hele negen hoofdstukken omvattende toekomstvisioen van Ezechiël over de nieuwe tempel en het herstel van de offerdienst in het Messiaanse Vrederijk zou gaan, hetgeen ik betwijfel. Toch laten we even kijken wat dit visioen precies inhoudt.

Nadat Jeruzalem verwoest was en het volk in ballingschap was weggevoerd, kreeg Ezechiël een gedetailleerd visioen over de verre toekomst van zijn land en volk. Hijzelf is op dat moment al ruim vijftig jaar in ballingschap en is zich ervan bewust dat de kans vrijwel nihil is om een eventuele terugkeer naar Jeruzalem en herbouw van de stad en de tempel, die na al die jaren nog steeds in puin lagen, ooit nog mee te mogen maken. Wij kunnen ons dus onmogelijk voorstellen wat er in Ezechiël omging toen de Eeuwige hem dit visioen gaf, waarin hij een nieuwe tempel te zien kreeg, die nauwkeurig werd beschreven. Hij keek toe hoe een engel de muren, de poorten, voorhoven en vertrekken van het imposante tempelcomplex ging opmeten.

Vervolgens kreeg hij te zien hoe de heerlijkheid van de Eeuwige naar de heilige stad terugkeerde en door de oostelijke poort de nieuwe tempel binnentrok. Vanuit het heiligdom zei de Eeuwige tegen hem, dat hij zijn volksgenoten alles over de nieuwe tempel moest vertellen wat hij gezien heeft, zodat ze zich zouden schamen over hun schandelijk gedrag. En pas als ze zich werkelijk schaamden, tot inkeer kwamen en berouw toonden, mocht hij hun het exacte

ontwerp van de tempel bekendmaken en voor hen opschrijven, de hele indeling, met alle richtlijnen, bepalingen en voorschriften om ervoor te zorgen dat ze alles nauwkeurig uitvoeren. Daarna kreeg hij een gedetailleerde opsomming van alle inzettingen met betrekking tot de tempel en de tempeldienst te horen, waar ik straks nog nader op in zal gaan. Vervolgens zag de profeet een rivier vanuit de tempel door de oostelijke landstreek naar de Jordaanvallei stromen en dan in de Dode Zee uitmonden, die vervolgens zoet wordt en nieuw leven voortbrengt. Tot slot kreeg hij een nieuwe verdeling van het land Israël te zien, die compleet anders eruit zag dan de verdeling onder Yehoshua [Jozua] omdat elke stam hier een strook land vanaf de Middellandse Zee tot aan de oostgrens toegemeten kreeg. Dit zeer uitgebreide toekomstvisioen omvat de laatste negen hoofdstukken van het boek Ezechiël, maar in het kader van dit vierde deel van deze studiereeks beperken we ons tot de hoofdstukken 40 t/m 46, die betrekking hebben op de nieuwe tempel.

Gedetailleerde beschrijving van het tempelcomplex

Deze hoofdstukken roepen natuurlijk vele vragen op, want hoe moeten we dit gedetailleerde tempelvisioen begrijpen? Moeten echt alle details letterlijk genomen worden of kunnen ze ook symbolisch worden opgevat? Gaat het om een profetie die nog in de verre toekomst vervuld moet worden of is dit visioen in de loop van de geschiedenis al geheel of gedeeltelijk vervuld? Volgens velen zag de profeet Ezechiël in dat droomgezicht de tempel in het Duizendjarig Vrederijk. Sterker nog, zij plaatsen zijn hele toekomstvisioen in het Messiaanse Tijdperk, zowel wat de beschrijving van de tempel betreft alsook de instructies voor de dienst in de tempel, de dierenoffers, de regels voor de feestdagen, de taken van de priesters, de rechten en plichten van de regent, het erfdeel van de regent en noem maar op. Ik heb daar zo mijn twijfels over.

Ik ga er sowieso niet van uit, dat men visioenen altijd als aankondigingen en beschrijvingen van toekomstige gebeurtenissen zou moeten zien, want soms dient een visioen ook als een soort voorbeeld of illustratie om daarmee iets duidelijk te maken zonder daarmee te zeggen dat dit letterlijk zo zal gebeuren. Ook in het dagelijkse leven gebruiken wij allemaal wel eens fictieve voorbeelden als wij iets aan een ander willen uitleggen. Soms denken onze toehoorders dat we concrete dingen aanhalen en zo ontstaan dan misverstanden. Herkent u dit? Iedereen zal dit in bepaalde situaties zelf ook ondervonden hebben. En wat zeggen we dan? Nee, ik bedoel dit niet letterlijk, maar gewoon bij wijze van spreken! En wat is dan de reactie? Oooo, zeg dat dan! Snapt u wat ik bedoel? Om iets uit te leggen kan men in sommige gevallen inderdaad concrete voorbeelden noemen, maar heel vaak zijn deze voorbeelden fictief, of een mix van beiden. En zo is het soms ook met de visioenen in de Bijbel.

Sommige visioenen gebruikt de Eeuwige als beeldspraak om iets te verduidelijken, anderen zijn profetieën. Een visioen hoeft dus niet altijd een profetie te zijn. Maar ook voor profetieën geldt hetzelfde, want ook die zijn namelijk niet altijd toekomstvoorspellingen en zeker niet altijd op chronologische volgorde. Er zijn profetieën met een dubbele betekenis en er zijn profetieën met een dubbele vervulling. De vervulling van de verschillende onderdelen van een profetie kan zelfs in verschillende tijdsperiodes plaatsvinden. Een profetie kan ook gedeeltelijk letterlijk en gedeeltelijk allegorisch bedoeld zijn. Daarom is het van groot belang om tekst met tekst te vergelijken en op de juiste wijze in te schatten of het bij alle onderdelen van de profetie om letterlijke voorzeggingen of om zinnebeeldige voorstellingen gaat en ik denk dat we ook het tempelvisioen van Ezechiël zo moeten benaderen.

Gedetailleerde beschrijving van het tempelcomplex

Het eerste wat ons opvalt is, dat de nieuwe tempel in de hoofdstukken 40 t/m 42 ogenschijnlijk zo breedvoerig wordt beschreven tot in het kleinste detail, maar bij nader inzien toch niet zo nauwkeurig blijkt te zijn beschreven als het lijkt, want grotendeels ontbreken de hoogtematen en in tegenstelling tot de beschrijving van de eerste tempel worden hier nergens de exacte bouwmaterialen vermeld. Ook de afmetingen komen bij mij wel erg onrealistisch over, want het tempelcomplex dat Ezechiël te zien kreeg was enorm groot, zo groot zelfs dat hij niet eens binnen de stadsmuren van het oude Jeruzalem gepast zou hebben. Daar komt nog bij, dat het tempelcomplex met al die dikke buiten- en binnenmuren, de voorhoven en het binnenplein, de

poortgebouwen, het hoofdgebouw en de gebouwen rondom de tempel, de wachtlokalen enz. eigenlijk meer weg heeft van de Babylonische en andere Mesopotamische tempelsteden dan met de tempel in Jeruzalem zoals die in de TeNaCH beschreven is. Of dit tempelcomplex dat de profeet hier beschreef daadwerkelijk G'ds woning in het Duizendjarige Vrederijk is zoals doorgaans wordt aangenomen, durf ik dus niet te bevestigen. Het zou kunnen, maar het zou door de gelijkenis met de tempels in hun nieuwe omgeving ook een beeld voor de ballingen kunnen zijn om hun verlangen naar een eigen tempel in stand te houden. Velen van hen, die als baby of peuter naar Babylon waren gekomen of zelfs in Babylon geboren waren, konden zich geen enkele voorstelling meer maken hoe de oude tempel eruit gezien had en hoe straks een nieuwe tempel eruit zou zien als ze ooit uit de ballingschap terug zullen keren.

Het tempelvisioen op de eerste plaats gericht tot de ballingen

Sowieso ga ik er van uit, dat het toekomstvisioen van Ezechiël evenals al die andere profetieën op de eerste plaats als boodschap van hoop en als oproep tot inkeer en berouw bedoeld was voor de ballingen in Babylon en daarom gelezen moet worden zoals de eigen tijdgenoten van de profeten ze gehoord, gelezen en begrepen zullen hebben zonder de voorkennis die wij nu bezitten. Daarom zullen wij de betekenis van al deze profetieën tekort doen als we ze allemaal volledig letterlijk of volledig zinnebeeldig zouden uitleggen, want zo simpel is het niet.

Veruit de meeste Bijbeluitleggers zijn van mening, dat het tempelcomplex in het Duizendjarig Vrederijk precies volgens de bouwstructies van Ezechiël gebouwd zal worden en dat het aan hem geopenbaarde ontwerp met de vele gedetailleerde afmetingen als het ware een blauwdruk zal zijn voor de nieuwe tempel. Maar als het daadwerkelijk de bedoeling geweest zou zijn om dit gehele visioen over de nieuwe tempel letterlijk op te vatten komt bij mij de vraag op, waarom Nehemia en Ezra niet meteen na de terugkeer uit de ballingschap deze bouwstructies bij de herbouw van de verwoeste tempel toegepast hebben terwijl ze daarvan toch zeker wel op de hoogte waren. In Ezechiël 43:11 staat immers, dat alle voorschriften omtrent het ontwerp en de indeling van de tempel nauwgezet uitgevoerd moeten worden.

Uit dat laatste zou men moeten concluderen, dat de Israëlieten toen al de opdracht kregen om de tempel precies volgens deze richtlijnen te herbouwen. Ik vraag mij derhalve serieus af waarom zij dat toen niet deden en waarom men dit in het Messiaanse Tijdperk dan wel zou doen. In hoeverre moet het visioen dan nog wel letterlijk genomen worden als het toen bij de herbouw van de tempel geen enkele rol heeft gespeeld? Zowel in het Boek Ezra alsook in het boek Nehemia wordt met geen enkel woord over het tempelvisioen van Ezechiël gerept en staat er geen enkele aanwijzing dat men de tempel volgens dat ontwerp zou herbouwen. Vandaar dat de tweede tempel daar op geen enkele wijze op leek.

Velen zijn daarom van mening, dat het visioen van Ezechiël geen ruimte voor een letterlijke interpretatie laat. Daar ben ik het niet mee eens, want wat de bouwstructies en de instructies voor de tempeldienst betreft geloof ik dus wel dat de Israëlieten de opdracht gekregen hebben om die letterlijk uit te voeren, maar daar zat wel een voorwaarde aan vast, waar doorgaans over heen gelezen wordt. De Eeuwige sprak tot Ezechiël: *“Het is jouw taak, mensenkind, het volk van Israël zo over de tempel te vertellen dat zij zich schamen over hun schandelijk gedrag. Als zij zich werkelijk schamen over al hun wandaden, maak hun dan het ontwerp bekend. Schrijf alles in hun aanwezigheid op: de indeling van de tempel, de in- en uitgangen, kortom, het hele ontwerp en ook alle voorschriften en richtlijnen die er gelden. Zorg dat ze alles nauwkeurig in praktijk brengen!”* (יחזקאל Yechez'q'el [Ezechiël] 43:10-11, Groot Nieuws Bijbel).

Het was een eenmalig aanbod! Als ze aan de voorwaarde hadden voldaan en zich hadden geschaamd, dan had de profeet de ontbrekende details aan hen bekend gemaakt zodat ze na hun terugkeer de tempel op deze wijze konden herbouwen. Dan zouden ook alle overige voorschriften voor de offerdienst toegepast worden. Het was eigenlijk hetzelfde aanbod dat de Eeuwige Zijn volk deed toen het de Jordaan overtrok en op de berg Gerizim de zegeningen liet opnoemen die ze zouden ontvangen als ze Zijn geboden en inzettingen onderhouden, maar op de berg Eval de vervloekingen liet uitroepen die zij zullen ondergaan wanneer zij Hem niet gehoorzamen (דבריים D'varim [Deuteronomium] 27:11-26 en 28:1-68). Evenals toen bij de Jordaan hebben de Israëlieten ook in Babylon helaas geen gehoor aan G'ds aanbod gegeven en voldeden niet aan de voorwaarden om de zegeningen te ontvangen. Jammer!

Verschil met de oude tempel

Men zou dus kunnen zeggen, dat het hele tempelvisioen een gemiste kans was en dus verder geen enkele waarde voor ons heeft omdat het toen toch niet door is gegaan. Wel, dat vind ik te kort door de bocht, want het is natuurlijk niet alles of niets. Evenals de Eeuwige ondanks hun ongehoorzaamheid ook na hun intocht in het beloofde land toch evengoed met Zijn volk verder is gegaan, zo ging Hij met hen ook verder na terugkeer uit de ballingschap. Sommige onderdelen van Ezechiël's toekomstvisioen zijn in de loop der eeuwen al uitgekomen, andere onderdelen zullen nog vervuld worden in het Messiaanse Tijdperk en sommige onderdelen zijn allegorisch bedoeld. Het is belangrijk om bij bepaalde teksten kritische vragen te stellen om te kunnen zien bij welke categorie zij behoren.

Als we naar de beschrijving van de tempel kijken, dan valt ons meteen op, dat er geen ark is, geen kandelaar, geen reukofferaltaar en ook geen voorhangsel. Sommige Bijbelgeleerden meenden daaruit te concluderen, dat de tempeldienst in het Duizendjarig Vrederijk niet volledig hersteld wordt en in sommige opzichten een andere invulling krijgt.

Persoonlijk denk ik echter, dat het ontbreken van bepaalde voorwerpen in de beschrijving van de nieuwe tempel niet per se hoeft te betekenen, dat die voorwerpen er niet zullen zijn. Neem bijvoorbeeld de ark des verbonds, die door Ezechiël niet genoemd wordt terwijl er in Makkabeën 2:8 staat, dat de ark volgens de profeet Jeremia samen met de tabernakel en het reukofferaltaar door de Eeuwige uit de schuilplaats onder de berg Nebo weer tevoorschijn gebracht zal worden als Zijn Majesteit zal verschijnen: *“In datzelfde geschrift is te lezen hoe de profeet na een g’ddelijke ingeving opdracht gaf om de tent en de ark achter hem aan te dragen en hoe hij de berg op ging waar Moshe G’ds land had zien liggen. Daar aangekomen ontdekte hij een grot. Hij liet de tent, de ark en het reukofferaltaar naar binnen brengen en sloot de toegang af. Enkelen van hen die hem hadden vergezeld, gingen later terug om de weg met tekens te markeren, maar ze konden de grot niet meer vinden. Toen Yir’m’yahu [Jeremia] dit te horen kreeg, zei hij verwijtend: Die plek zal onbekend blijven totdat G’d Zijn volk weer samenbrengt en Zich erover ontfermt. Dan zal de Eeuwige deze voorwerpen weer tevoorschijn brengen, en Zijn majesteit zal verschijnen in de wolk die ook zichtbaar was in de tijd van Moshe, en ook later, toen Sh’lomo [Salomo] bad dat de Eeuwige de tempel op grootse wijze in bezit zou nemen.”* (מכבים ב Makabim bet [2 Makkabeeën] 2:4-8). Op grond daarvan ben ik ervan overtuigd, dat deze voorwerpen in de Messiaanse Tijd weer hun plek zullen vinden in het heiligdom, ook al wordt daar in het tempelvisioen van Ezechiël niets over gezegd.

Zonen van Tzadoq [Sadok]:

Tot de onderdelen van het tempelvisioen, die in de loop der eeuwen al vervuld zijn, behoren de passages over de zonen van Tzadoq [Sadok]: *“Maar wat betreft de Levieten die zich ver van Mij verwijderd hebben, toen Israël afdwaalde, zij zijn immers van Mij afgedwaald achter hun afgoden aan, zij zullen hun ongerechtigheid dragen: Zij zullen in Mijn heiligdom dienst doen als wachters bij de poorten van het huis en als dienaren van het huis; zij zullen voor het volk het brandoffer en het slachtoffer slachten en te hunner beschikking staan om hen te dienen. Omdat zij hen gediend hebben voor het aangezicht van hun afgoden, en voor het huis Israëls een struikelblok tot ongerechtigheid geweest zijn, daarom heb Ik Mijn hand ten ede tegen hen opgeheven, luidt het woord van Adonai, de Eeuwige, dat zij hun ongerechtigheid zullen dragen. Zij zullen tot Mij niet naderen om Mij als priester te dienen en om te naderen tot al Mijn heilige, ja tot de allerheiligste dingen; maar zij zullen hun smaad dragen en de gruwelen die zij bedreven hebben. Dus zal Ik hen aanstellen om voor het huis zorg te dragen, voor de gehele dienst daarvan en voor alles wat daarin te doen valt. Maar de levitische priesters, de zonen van Tzadoq, die de dienst in Mijn heiligdom in acht genomen hebben, toen de Israëlieten van Mij afdwaalden, die zullen tot Mij naderen om Mij te dienen, en zij zullen in Mijn dienst staan om Mij vet en bloed te brengen, luidt het woord van Adonai haShem. Die zullen Mijn heiligdom binnengaan, en die zullen tot Mijn tafel naderen om Mij te dienen, en zij zullen Mijn dienst waarnemen.”* (יחזקאל Yechez’q’el [Ezechiël] 44:10-16, NBG). - *“Het heilige gebied is voor de priesters, die nakomelingen van Tzadoq zijn, die Mij trouw bleven dienen en zich niet, zoals de Levieten deden, van Mij afkeerden toen de Israëlieten zich van Mij afkeerden.”* (48:11).

Wanneer bleven de nakomelingen van Tzadoq Hem trouw dienen toen de Israëlieten en de Levieten zich van Hem afkeerden? In שמ׳אל Sh'mu'el alef [1 Samuël] 2:27-34 lezen wij, dat een man G'ds bij Eli kwam om hem in verband met de zonde van zijn zonen te verkondigen, dat de Eeuwige het priesterschap van hem en zijn huis zal wegnemen en in vers 35 zegt hij: *“En Ik zal Mij een betrouwbaar priester aanstellen, die naar Mijn hart en in Mijn geest handelt en Ik zal voor Hem een duurzaam huis bouwen, zodat hij te allen tijde voor het aangezicht van Mijn gezalfde wandelen zal!”* Volgens de rabbijnen zou deze profetie op Tzadoq, de zoon van Achituv [Ahitub] slaan, die als hogepriester aan koning David trouw bleef en hem steunde tijdens de opstand van Av'shalom [Absalom] en de mislukte machtsgreep van Adoniya. Als beloning hoefde Tzadoq de hogepriesterlijke waardigheid niet meer te delen met Av'yatar [Abjatar], die in ongenade was geraakt vanwege zijn steun aan het complot van Joav [Joab], de opperbevelhebber van het leger, die de zijde van Adoniya koos (2 Sam. 8:17 tot 1 Kon. 15:33).

Tot de val van Jeruzalem en de verwoesting van de tempel in het jaar 586 v.g.T. bleven Tzadoq en zijn nakomelingen het hogepriesterschap bekleden omdat hun dienst geheel in overeenstemming was met de wil van de Eeuwige, zelfs in tijden waarin de koningen en het volk deden wat kwaad was in de ogen van haShem.

De zonen van Tzadoq, zoals zijn nakomelingen genoemd werden, behielden het hogepriesterambt zelfs nog na de terugkeer uit de ballingschap in de tweede tempel tot 171 v.g.T. en dienden daarna als priesters in de Joodse tempel in Leontopolis in Egypte alsook in de tempel in Jeruzalem tot de verwoesting in het jaar 70 g.T. Dat alleen de zonen van Tzadoq [Sadok] in Ezechiël 43:19 en 44:15-16 het privilege ontvangen om de priesterdienst te mogen verrichten, die de overige Levieten ontzegd wordt, heeft dus met hun trouw aan de Eeuwige in tijden van ontrouw te maken, zoals ook in de verzen 10 t/m 14 van hoofdstuk 44 wordt uitgelegd. De veel voorkomende Joodse achternaam Katz, die gebaseerd is op de Hebreeuwse afkorting כ"ץ (k.tz.) van כהן צדוק (kohen tzadoq), duidt overigens op een Tzadokitische afkomst.

Inwijding van het altaar en ontzondiging van het heiligdom

Over de inwijding van het altaar in de nieuwe tempel schrijft Ezechiël het volgende: *“Daarop zeide Hij tot mij: Mensenkind, zo zegt Adonai haShem: dit zijn de inzettingen van het altaar: ten dage dat het voltooid is om er het brandoffer op te offeren en er bloed op te sprengen, zult gij aan de levitische priesters die behoren tot het nageslacht van Tzadoq, die Mij het naaste zijn, luidt het woord van Adonai haShem, om Mij te dienen, een jonge stier tot een zondoffer geven; en gij zult van zijn bloed iets nemen en het strijken aan de vier horens en aan de vier hoeken van de omloop en aan de opstaande rand rondom; zo zult gij het ontzondigen en er verzoening over doen. Vervolgens zult gij de stier van het zondoffer nemen en men zal hem verbranden op de daartoe bestemde plaats van het huis, buiten het heiligdom. Op de tweede dag zult gij een gave geitebok tot een zondoffer brengen en men zal het altaar ontzondigen, zoals men het met de stier ontzondigd heeft. Wanneer gij de ontzondiging voleindigd hebt, dan zult gij een gave jonge stier en een gave ram uit het kleinvee brengen. Gij zult ze voor het aangezicht van de Eeuwige brengen, en de priesters zullen zout op hen strooien en ze offeren als een brandoffer voor de Eeuwige. Zeven dagen zult gij dagelijks een bok als zondoffer bereiden; ook zal men een jonge stier en een ram uit het kleinvee, beide gaaf, bereiden. Zeven dagen zal men over het altaar verzoening doen en het reinigen en wijden. En wanneer men die dagen voleindigd heeft, dan zullen de priesters op de achtste dag en daarna, op het altaar uw brandoffers en uw vredeoffers bereiden, en Ik zal een behagen in u hebben, luidt het woord van Adonai haShem.”* (יחזקאל Yechez'q'el [Ezechiël] 43:18-27, NBG).

Over het ontzondigen van het heiligdom schrijft Ezechiël: *“Zo zegt Adonai haShem: In de eerste maand, op de eerste der maand, zult gij een gave jonge stier nemen en daarmee het heiligdom ontzondigen. De priester zal daartoe iets van het bloed van het zondoffer nemen en dat strijken aan de post van het huis, aan de vier hoeken van de omloop van het altaar en aan de post van de poort van de binnenste voorhof. Evenzo zult gij doen op de zevende van de maand ter wille van hen die onopzettelijk en onwetend zondigen; en gij zult verzoening doen voor het huis.”* (יחזקאל Yechez'q'el [Ezechiël] 45:18-20, NBG).

Deze en vele andere soortgelijke teksten roepen vragen bij mij op: waarom moet in het Messiaanse Tijdperk het heiligdom nog ontzondigd worden en waarom moeten de priesters

voor zichzelf en voor het volk zondoffers brengen terwijl er niet meer gezondigd wordt? Zondige en sterfelijke mensen zullen er niet meer zijn. En al zouden er naast de gelovigen die een verheerlijkt, onsterfelijk lichaam hebben, toch ook nog sterfelijke en zondige mensen in het Duizendjarig Vrederijk zijn, wat dus niet zo is, dan vraag ik mij af waarom dan juist sterfelijke zondige mensen de priesterdienst in de tempel in de directe nabijheid van de Eeuwige zouden mogen verrichten en niet de onsterfelijke en onberispelijke heiligen waar Yochanan in Openbaring 20:6 over spreekt? Daar staat immers: *“Zalig en heilig is hij, die deel heeft in de eerste opstanding; over deze heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van G'd en de Mashiah zijn!”* De priesterlijke taak van de verheerlijkte heiligen wordt in 1 Petrus 2:9 bevestigd: *“Gij echter zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap!”* Dus waarom zouden de priesters in Messiaanse Vrederijk nog offers moeten brengen om zichzelf en het volk te ontzondigen?

Offers terugkijkend?

Sommige Bijbeluitleggers proberen deze vraag te beantwoorden met het argument, dat de toekomstige offers in het Messiaanse Vrederijk evenals de levitische offers in de voorgaande tempels slechts schaduwbeelden zijn en niet bedoeld om iemand rechtvaardig voor G'd te laten staan. Volgens hen zijn deze offerdiensten een terugblik op het offer van het Lam G'ds aan het kruis, dat geslacht werd voor onze zonden en dienen ter herinnering aan Zijn plaatsvervangend lijden en sterven. Zij zijn van mening dat Israël en de volken in het Duizendjarig Vrederijk nog nauwelijks bekend zouden zijn met het evangelie en daarom grondig daarin onderricht en steeds daaraan herinnerd moeten worden. Maar dat is niet waar, want de vorige keer hebben we aan de hand van talrijke profetieën gezien, dat de aarde vol zal zijn van de kennis van de Eeuwige en dat de mensen daarover niet meer onderwezen hoeven te worden.

Verder vergelijken zij de brandoffers met het Avondmaal in de kerk en wijzen erop, dat de christenen bij de tekenen van brood en wijn ook terugkijken op Zijn volbrachte werk! De functie van de offerdienst is volgens hen dus te vergelijken met de functie, die het Avondmaal heeft in de gemeente. Ik vind dit wel slim bedacht, maar de vergelijking gaat niet helemaal op.

De bloedige dierenoffers moesten de offeraars vooral ervan weerhouden om opnieuw te zondigen, hetgeen in het Messiaanse Vrederijk niet nodig is, want niemand zondigt daar meer! Maar als het daadwerkelijk zo zou zijn dat er toch nog iets op het altaar geofferd zal worden, dan zullen dit volgens mij eerder dankoffers en vredeoffers zijn dan terugblikkende zondoffers. Persoonlijk denk ik echter meer aan lofoffers in plaats van dierenoffers zoals ook èèn van de profeten eens geschreven heeft: *“Wij bieden als offerstieren de belijdenis onzer lippen!”* (הושיע Hoshea [Hosea] 14:3). Dat zie ik ook bevestigd in ישעיהו Yeshayahu [Jesaja] 56:6-7, waarin de Eeuwige zelf de tempel tot twee keer aan toe een 'bedehuis' noemt en daarmee de nadruk op het gebed legt: *“En de vreemdelingen die zich bij de Eeuwige aansloten om Hem te dienen, en om de naam van de Eeuwige lief te hebben, om Hem tot knechten te zijn, allen die de Shabat onderhouden, zodat zij hem niet ontheiligen, en die vasthouden aan Mijn verbond: Hen zal Ik brengen naar Mijn heilige berg en Ik zal hun vreugde bereiden in Mijn bedehuis; hun brandoffers en hun slachtoffers (de gebeden dus!) zullen welgevallig zijn op Mijn altaar, want Mijn huis zal een bedehuis heten voor alle volken!”*

In עבריים Iv'rim [Hebreeën] 9:2-8 geeft Sha'ul [Paulus] een terugblik op de oude dienst in het heiligdom en in het heiligste der heiligen, waar de hogepriester het bloed van de offerdieren voor zichzelf en voor de zonden van het volk moest offeren. In de verzen 9 en 10 schreef hij echter: *“Dit was een zinnebeeld voor de tegenwoordige tijd, in zoverre gaven en offers gebracht werden, die niet bij machte waren hem, die G'd daarmede dient, voor zijn besef te volmaken, daar zij met hun spijzen en dranken en onderscheiden wassingen slechts bepalingen voor het vlees zijn, opgelegd tot de tijd van het herstel.”* En wanneer is de tijd van het herstel? In het Messiaanse Vrederijk! De Nieuwe Bijbelvertaling heeft het over 'de nieuwe orde'. Als hier duidelijk staat dat al die rituelen en dierenoffers slechts gelden tot de tijd van het herstel, dan is het onmogelijk dat de offerdienst en de reinigingsvoorschriften die Ezechiël gedetailleerd beschreven heeft juist in die tijd opnieuw zouden worden ingevoerd. Bovendien zou dat ook in tegenspraak zijn met dat wat Sha'ul in de verzen 11 t/m 15 schreef: *“Maar de Mashiah, opgetreden als hogepriester der goederen, die gekomen zijn, is door de grotere en meer*

volmaakte tabernakel, niet met handen gemaakt, dat is, niet van deze schepping, en dat niet met het bloed van bokken en kalveren, maar met Zijn eigen bloed eens voor altijd binnengegaan in het heiligdom, waardoor Hij een eeuwige verlossing verwierf. Want als reeds het bloed van bokken en stieren en de besprenging met de as der vaars hen, die verontreinigd zijn, heiligt, zodat zij naar het vlees gereinigd worden, hoeveel te meer zal het bloed van de Mashiach, die door de eeuwige Geest Zichzelf als een smetteloos offer aan G'd gebracht heeft, ons bewustzijn reinigen van dode werken, om de levende G'd te dienen? En daarom is Hij de middelaar van een nieuw verbond, opdat, nu Hij de dood had ondergaan, om te bevrijden van de overtredingen onder het eerste verbond, de geroepenen de belofte der eeuwige erfenis ontvangen zouden!" Het éénmalige offer van Yeshua heeft eeuwigheidswaarde en maakt de dagelijkse en jaarlijkse dierenoffers overbodig, want: "... door die offeranden werden ieder jaar de zonden in gedachtenis gebracht; want het is onmogelijk, dat het bloed van stieren of bokken zonden zou wegnemen. Daarom zegt Hij bij Zijn komst in de wereld: Slachtoffer en offergave hebt Gij niet gewild, maar Gij hebt Mij een lichaam bereid; in brandoffers en zondoffers hebt Gij geen welbehagen gehad. Toen zeide Ik: zie, hier ben Ik! In de boekrol staat van Mij geschreven om Uw wil, o G'd, te doen. In de aanhef zegt Hij: Slachtoffers en offergaven, brandoffers en zondoffers, hebt Gij niet gewild, noch daarin een welbehagen gehad, hoewel zij naar de wet gebracht worden. Doch daarna heeft Hij gezegd: Zie, hier ben Ik om Uw wil te doen. Hij heft het eerste op, om het tweede te laten gelden. Krachtens die wil zijn wij eens voor altijd geheiligd door het offer van het lichaam van Yeshua haMashiach!" (עבריים Iv'rim [Hebreeën] 10:3-10).

In vers 14 legt Sha'ul in één kort zinnetje heel simpel, maar overduidelijk uit waarom een hervatting van de dierenoffers in het Messiaanse Rijk geen enkel nut meer heeft: "Want door één offerande heeft Hij voor altijd hen volmaakt, die geheiligd worden!" (NBG). NBV: "Door deze éne offergave heeft Hij hen die zich door Hem laten heiligen voorgoed tot volmaaktheid gebracht!" Ziet u wat ik bedoel? Door Zijn offer heeft Hij het mogelijk gemaakt, dat de mensen die gereinigd en geheiligd zijn door Zijn bloed, waardig bevonden worden G'ds Koninkrijk binnen te mogen gaan met een onvergankelijk, onsterfelijk en volmaakt lichaam. Zo heeft Hij hen voor altijd volmaakt en doordat Hij hen voorgoed tot volmaaktheid heeft gebracht kunnen zij ook niet meer zondigen en zich niet meer verontreinigen zodat er helemaal geen zondoffers en ook geen reinigingsoffers meer nodig zijn. Deze offers die in het visioen van Ezechiël genoemd worden kunnen dus geen betrekking hebben op het Duizendjarige Vrederijk!

Verontreiniging door een dode?

Andere teksten die bij mij nogal wat vragen oproepen zijn de volgende bepalingen voor de priesters. Over het huwelijk: "Zij zullen zich geen weduwe of een verstotene tot vrouw nemen; maar meisjes uit de nakomelingschap van het huis Israëls, of een weduwe die de weduwe van een priester is, mogen zij nemen." En over het verontreinigen door een dode: "Niemand van hen mag bij een dode komen, waardoor hij zich zou verontreinigen; slechts aan vader of moeder, zoon of dochter, broeder of zuster die aan geen man heeft toebehoord, mogen zij zich verontreinigen." (יחזקאל Yechez'q'el [Ezechiël] 44:22 en 25, NBG).

Volgens dit verbod mogen de priesters zichzelf niet verontreinigen door bij een dode te komen; dat mogen ze alleen als het gaat om hun vader, moeder, zoon, dochter, broer of een zuster die nog niet aan een man heeft toebehoord. Maar dan vraag ik mij af hoe een priester bij een dode zou kunnen komen als er helemaal geen doden meer zijn en iedereen een verheerlijkt, onsterfelijk lichaam heeft? En hoe zouden rechtvaardigen in die tijd nog kunnen sterven terwijl de opstanding van de rechtvaardigen reeds heeft plaatsgevonden?

Ook vraag ik mij af hoe een priester in het Messiaanse Tijdperk nog iemand tot vrouw kan nemen en een zuster van een priester een man zou kunnen toebehoren terwijl Yeshua duidelijk gezegd heeft, dat wie waardig bevonden is deel te krijgen aan de Olam Haba [de komende wereld] en aan de opstanding van de doden, helemaal niet meer huwt: "De kinderen dezer eeuw huwen en worden ten huwelijk genomen, maar die waardig gekeurd zijn deel te verkrijgen aan die eeuw en aan de opstanding uit de doden, huwen niet en worden niet ten huwelijk genomen. Want zij kunnen niet meer sterven; immers, zij zijn aan de engelen gelijk en zij zijn kinderen G'ds, omdat zij kinderen der opstanding zijn!" (Lucas 20:34-36).

Een geheimenis

Zoals ik al eerder heb aangegeven waren de profetieën van Ezechiël evenals die van de andere profeten op de eerste plaats bedoeld voor hun tijdgenoten en met name voor de ballingen. Zij spraken in termen en beelden die voor hun toehoorders herkenbaar waren. Het antwoord op de vraag waarom zij met betrekking tot de Messiaanse Tijd en de nieuwe aarde nog over zondige en sterfelijke mensen spraken is heel simpel: omdat de verandering in een onvergankelijk, verheerlijkt lichaam in de tijd waarin de profeten leefden, nog een geheimenis was! Ook voor de profeten zelf was dit nog een geheimenis, want pas vele eeuwen later werd dit geheimenis door Sha'ul [Paulus] onthuld: *“Zie, ik deel u een geheimenis mede. Allen zullen wij niet ontslapen, maar allen zullen wij veranderd worden, in een ondeelbaar ogenblik, bij de laatste shofar, want de shofar zal klinken en de doden zullen onvergankelijk opgewekt worden en wij zullen veranderd worden. Want dit vergankelijke moet onvergankelijkheid aandoen en dit sterfelijke moet onsterfelijkheid aandoen!”* (1 Korinthiërs 15:51-53, NBG). Het Boek: *“Wat ik u nu vertel, heeft G'd tot nu toe verborgen gehouden: Wij, als gelovigen, zullen niet allemaal sterven, maar wel allemaal in een oogwenk een nieuw lichaam krijgen op het moment dat de laatste shofar schalt. Ja, er zal het machtig geluid van een shofar te horen zijn; en dan zullen de doden voor altijd levend worden gemaakt en wijzelf zullen een nieuw lichaam krijgen. Ons vergankelijke, sterfelijke lichaam zal verwisseld worden voor een onvergankelijk, onsterfelijk lichaam!”*

Dat konden Ezechiël, Jesaja en al die andere profeten toen helemaal nog niet weten, want Sha'ul heeft nadrukkelijk in zijn brief geschreven, dat dit een geheimenis was, dat de Eeuwige tot dan toe verborgen gehouden heeft! Het was geen publiek geheim, maar het was echt geheim tot het ogenblik dat Sha'ul het geopenbaard heeft! Als de profeten in hun eigen tijd al op de hoogte geweest zouden zijn en voorgezegd zouden hebben dat de ware gelovigen een onsterfelijk lichaam en dus het eeuwige leven zouden krijgen, dan hadden ze hen wel als valse profeten wegens g'dslastering gestenigd, want alleen G'd is de Eeuwige! Ook Stefanus werd immers om dezelfde reden gestenigd. Hetzelfde zouden ze gedaan hebben als de profeten gezegd zouden hebben dat de dierenoffers overbodig zouden worden door het offer van Yeshua, want mensenoffers zijn door de Tora verboden, en dat de Mashiach de verheerlijkte heiligen voorgoed tot volmaaktheid zou brengen, want alleen G'd is volmaakt! Dat iemand 1000 jaar oud zou kunnen worden was de Israëlieten al bekend en sloot aan bij hun geloofsbeleving, dus daar hadden ze geen moeite mee, want de patriarchen konden ook heel oud worden. Maar dat de mensen in de toekomst zelfs onsterfelijk zullen worden zou voor de tijdgenoten van de profeten als g'dslasterend gezien worden. Ik denk dat de Eeuwige Zijn profeten daarvoor beschermd had en dat het daarom ook voor hen nog een geheimenis was.

Conclusie

Ik kom derhalve tot de slotsom, dat de gedetailleerde bouwstructies voor de tempel alsook de voorschriften voor de priesters en de bepalingen voor de tempeldienst in het visioen van Ezechiël bedoeld waren voor de Israëlieten om ten uitvoer te brengen na terugkeer uit de ballingschap, mits ze hadden voldaan aan de voorwaarden en zich hadden geschaamd over hun wandaden. Het tempelvisioen moest op de eerste plaats het geweten van de Israëlieten aanspreken en hen tot schaamte bewegen, hetgeen echter niet gebeurde. Of het tempelvisioen ook gedeeltelijk betrekking heeft op het Messiaanse Vrederijk weet ik niet zeker, maar ik ben er wel van overtuigd, dat de uitgebreide instructies voor de priesters en de offerdienst in elk geval niet daarop van toepassing kunnen zijn. In Jesaja 56:7 noemt de Eeuwige de tempel op Zijn heilige berg 'een bedehuis voor alle volken' en daarom wil ik dit vierde deel van deze studiereeks over het Messiaanse Tijdperk afsluiten met een aangepaste versie van de 17^e b'racha van het Sh'mone-Esre: *“Aanvaard welwillend, Eeuwige, onze G'd, Uw volk Israël en de gelovigen uit de volken en hun gebed. Wil hun gebed met liefde aanvaarden en laat de gehoorzaamheid van Uw volk Israël en die van de takken die als wilde loten geënt zijn op de Edele Olijfbom steeds een genoeg voor U zijn en mogen onze ogen het aanschouwen dat U naar Tziyon terugkeert in grote macht en heerlijkheid! Gezegend zijt Gij, Eeuwige, die Zijn heerlijkheid weer naar Tziyon terugbrengt!”* Amen!